

10 червня 2013 року у Костополі звільнили з посади головного редактора місцевої районки Олександра Намозова. За офіційною версією — у зв'язку із закінченням терміну дії контракту. Чутки про те, що з Олександром Намозовим не збираються продовжувати контракт, у коридорах Костопільської районної ради, яка є засновником газети, ходили й раніше. Ну, не влаштовував редактор газети місцеву владу. Не влаштовував тим, що мав і досі має свою позицію стосовно тих чи інших подій, стосовно «діяльності» того чи іншого місцевого чиновника чи депутата, що міг надрукувати на сторінках видання матеріал, котрий не відображав офіційну точку зору місцевої влади. Тільки от українське законодавство не дає ні голові адміністрації, ні голові ради права звільняти з роботи керівника засобу масової інформації, як, до речі, і будь-якого журналіста, за його переконання. Значить, потрібно було шукати інші підстави для звільнення. Їх у Костополі шукали. Вперто і цілеспрямовано.

За розпорядженням тепер уже колишнього голови районної ради Віктора Талашука наприкінці березня 2013 року із складу депутатів було утворено спеціальну робочу групу з перевірки фінансово-господарської діяльності редакції газети «Віче Костопільщини», яку очолив тодішній керуючий справами ради Сергій Бородавко. Комісія працювала скрупульозно: перевіряла не лише бухгалтерію редакції, а й зустрічалася з кожним членом редакційного колективу. Словом, завдання комісії було сформульовано чітко і недвозначно: «накопати» компромату на редактора. Я, до речі, в ті дні, коли комісія працювала, був у Костополі, особисто зустрічався з паном Бородавком. Зрештою, в ході довготривалого діалогу вдалося досягти домовленості, що Сергій Пилипович, після того, як очолювана ним комісія завершить свою роботу, повідомить про її результати секретаріат обласної організації Національної спілки журналістів України. Не повідомив. Схоже на те, що і повідомляти не було про що. Бо якби в ході перевірки таки вдалося «накопати» компромату на Олександра Намозова і очолювану ним редакцію, то редактора давно «з'їли» б. Відтак довелося чекати аж до 10 червня: саме в цей день у Намозова закінчувався п'ятирічний термін дії контракту, у відповідності до якого його найняли на роботу депутати районної ради попереднього скликання, проголосувавши за відповідне рішення на сесії.

У народі кажуть: куй залізо, поки гаряче. Сповідуючи цей принцип, Віктор Талашук, як голова ради, в той же день, 10 червня 2013 року, видає розпорядження за №81, яким звільняє Намозова Олександра з посади головного редактора громадсько-політичної

газети «Віче Костопільщини» на підставі п. 8 ст. 36 Кодексу Законів про працю України (умови, передбачені контрактом). Але Віктору Флоровичу, перед тим, як підписувати розпорядження, варто було ознайомитися якщо не в цілому, то хоча б побіжно з основними положеннями ст. 55 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», де чітко прописані повноваження голови районної ради. Так от, у відповідності до згаданої статті голова може призначати або ж звільняти винятково керівників та інших працівників структурних підрозділів виконавчого апарату ради. Редакція газети, нехай і заснована радою, аж ніяк не належить до виконавчого апарату. Звідси й висновок: не міг і не мав права екс-голова Віктор Талашук звільняти своїм розпорядженням головного редактора районної газети. Натомість відповідно до положень п. 7 ст. 4 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», таким правом наділена рада, причому рішення про заснування засобів масової інформації, призначення і звільнення їх керівників мають прийматися винятково на планерних засіданнях ради, тобто на сесіях. Біда в тому, що чиновники від влади не знають, не хочуть знати а, ще гірше, — свідомо ігнорують чинне вітчизняне законодавство.

Виправити грубу помилку, допущену місцевою владою при звільненні керівника газети, взявся 2 квітня цього року Костопільський районний суд під головуванням судді Л.Гріпич. Розглянувши у відкритому засіданні справу за позовом Олександра Намозова до районної ради, суд визнав незаконним та скасував розпорядження голови ради і таким чином поновив його на посаді головного редактора газети «Віче Костопільщини» з 10 червня 2013 року. Суд вирішив також стягнути з Костопільської районної ради на користь Намозова середній заробіток за час вимушеного прогулу.

Як і слід було очікувати, районна рада оскаржила рішення згаданого суду і подала відповідну скаргу до Апеляційного суду Рівненської області. Не вдаючись у подробиці, скажу наступне. В оперативному порядку, 6 червня, колегія суддів судової палати з розгляду цивільних справ Апеляційного суду області у складі головуючого Хилевича С.В., суддів Собіна І.М. та Оніпко О.В., при секретареві Ковальчук Л.В. за участю позивача та представників сторін ухвалила: апеляційну скаргу Костопільської районної ради відхилити, а рішення Костопільського районного суду від 2 квітня 2014 року залишити без змін.

Одержавши таке рішення, депутати Костопільської районної ради разом з її нинішнім головою С.М. Ткачуком цілком логічно мали б його виконати. Але не тут то було. Через тиждень, а саме 12 червня, з легкої руки Сергія Михайловича збирається позачергова сесія районної ради, на порядок денний якої вносяться лише два питання: «Про скасування рішення районної ради від 14.11.2013 року №490 «Про призначення головного редактора районної громадсько-політичної газети «Віче Костопільщини» Костопільської районної ради» та «Про затвердження змін і доповнень до Статуту редакції районної громадсько-політичної газети «Віче Костопільщини» Костопільської районної ради Рівненської області (нова редакція), затвердженого рішенням районної ради від 07.08.2007 №212».

Начальник відділу юридичного забезпечення та кадрової роботи виконавчого апарату райради Володимир Лазуренко, котрий доповідав з першого питання, розставив, як то

кажуть, усі крапки над «і», зазначивши: ухвала Апеляційного суду набрала законної сили з моменту її проголошення, тобто з 6 червня 2014 року, і підлягає обов'язковому виконанню. А для цього потрібно небагато — скасувати рішення сесії ради від 14 листопада минулого року за №490 про призначення на посаду головного редактора районки Юрія Левчука. Це, ясна річ, мали зробити депутати. Проте жоден з 32-х присутніх у сесійній залі обранців, не проголосував «за», як не проголосував і «проти». Зате всі, як один, дружно «утрималися». Здогадатися, чому так сталося — зовсім нескладно: депутатам була дана команда. Гласна чи не гласна — в даній ситуації не так уже й важливо.

Важливими, а головне зовсім незрозумілими, стали подальші кроки, до яких вдалися 12 червня ц.р. на позачерговій сесії депутати Костопільської районної ради. Тими ж 32 голосами вони одностайно прийняли рішення за №580 «Про затвердження змін і доповнень до статуту редакції районної громадсько-політичної газети «Віче Костопільщини». Якщо ви думаєте, що з прийняттям змін і доповнень до редакційного статуту розширилися, скажімо, повноваження журналістського колективу — глибоко помиляєтеся. Суть змін і доповнень зовсім в іншому: в тексті статуту редакції газети слова «головний редактор» депутати замінили на... «шеф-редактор».

А що ж насправді змінилося в результаті цієї словесної еквілібристики? Для початку давайте вникнемо в саму термінологію понять. Отже, за всіма канонами, головний редактор є ключовою фігурою в ЗМІ. Він стоїть на чолі редакції газети, журналу, радіостанції, телеканалу чи інтернет-видання, відповідає за неї перед засновником і видавцем, керує виробничим процесом, організовує роботу співробітників. У рамках концепції ЗМІ він проводить наради та планерки, вносить пропозиції та корективи в роботу, стежить за розвитком зовнішньої форми і змістом видання. Загалом, визначає інформаційну політику очолюваного ним засобу масової інформації. В той же час шеф-редактор є всього-на-всього з'єднувальною ланкою між головним редактором і творчим колективом. Стосовно редакції газети ця посадова особа, як правило, виконує функції випускового редактора. Тож напрошується цілком логічне питання: чи потрібно було міняти шило на мило? Звичайно, ні. Тут переслідувалася інша мета: ліквідувати посаду, на зайняття якої, відповідно до ухвали суду, претендував Олександр Намозов. За логікою депутатів виходило: раз немає такої посади — немає і предмету для дискусії.

Але й цього разу дії посадових осіб Костопільської районної ради важко назвати логічними. Вони аж ніяк не адаптуються з поняттям «законопослушність». Бо перед тим, як проводити через рішення сесії 12 червня вказані вище зміни до редакційного статуту, потрібно було виконати рішення суду, датоване 6 червня. Цього, на жаль, не сталося.

Наостанок хочу оприлюднити загальну думку членів секретаріату обласної журналістської організації. Ніхто з нас не проти того, аби крісло тепер уже шеф-редактора в газеті «Віче Костопільщини» й далі посідав член НСЖУ Юрій Левчук. Бо ж знаємо його не один рік, знаємо, як досвідченого журналіста, як людину, котра донедавна очолювала редакцію іншої костопільської газети — міської. Але ми не можемо (і не будемо!) стояти осторонь несправедливості, котру вчиняють у Костополі новоявлені можновладці стосовно іншого нашого колеги Олександра Намозова, до речі, члена

секретаріату і одного з небагатьох газетярів краю, хто удостоєний відзнаки «Зірка української журналістики».

Дмитро ТАРАСЮК, голова обласної організації Національної спілки журналістів України, заслужений журналіст України.